

การพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการโดยใช้เทคนิค RAFT ร่วมกับ
แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาวัง
THE DEVELOPMENT OF IMAGINATIVE WRITING SKILLS USING THE
RAFT TECHNIQUE AND SKILL EXERCISES AMONG GRADE 6
STUDENTS AT BAN NAWONG SCHOOL.

¹สุชาดา มณีย์, ²อรอนูตร ธรรมจักร และ ³จักรพงษ์ นิลพงษ์

¹Suchada Mani, ²Ornanoot Thammajak and ³Jakkrapong Ninpong

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ประเทศไทย

Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

¹ornanoot@cpru.ac.th

Received: January 7, 2025; **Revised:** January 30, 2025; **Accepted:** April 23, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้ เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อน และหลังเรียน โดยใช้เทคนิค RAFT กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน บ้านนาวัง ตำบลนา เสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือก แบบสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ จำนวน 1 ชุด ได้แก่ หลักการเขียนเรื่องตาม จินตนาการ การเขียน เรื่องจากภาพ การเขียนเรื่องจากบทความสั้น การเขียนเรื่องจากนิทาน การ เขียนเรื่องจากเรื่องเล่า

¹บัณฑิต คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

³อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2) แบบวัดทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรื่องตามจินตนาการจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบค่าสถิติ t-test กำหนดค่าสถิติ t ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบ ฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.25$, S.D.= 0.29) เมื่อ พิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทักษะด้านการตั้งชื่อเรื่องอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 2.52$, S.D.= 0.44) ทักษะด้านการเขียนสาระสำคัญอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 1.98$, S.D. = 0.43) และ ด้านการใช้ภาษาอยู่ใน ระดับดี ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.45) 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องตามจินตนาการโดยใช้เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ : 1. การเขียนเรื่องตามจินตนาการ 2.เทคนิค RAFT 3.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this study were as follows: 1) To develop the imaginative story writing skills using the RAFT technique and exercise of Prathomsuksa 6 students ; 2) To contrast the imaginative writing using the RAFT technique study achievement prior to and after the course. The sample group were fifteen Prathomsuksa 6 students from Ban Nawong School, Na Siao, Mueng Chaiyaphum, Chaiyaphum, Chaiyaphum Prathomsuksa Educational Service Area 1, Semester 1, Academic Year 1; whom are acquired by simple random sampling. The research instruments used herein were: 1) The imaginative writing skill exercise i.e., imaginative writing principles, story writing from pictures, story writing from short paragraphs, story writing from tales, and story writing from hearsays; 2) The imaginative writing aptitude test,; 3) The twenty-item imaginative writing skill study achievement examination. The statistical tools used were mean, standard deviation, and hypothesis testing via t-test with the t significance of .05. The Results Showed That. 1. The overall imaginative writing using the RAFT technique and exercise aptitude of Prathomsuksa 6 students was good ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.29). Considering each aspect; the aptitude of naming stories was excellent ($\bar{X} = 2.52$, S.D. = 0.44), the aptitude of writing the main points was good ($\bar{X} = 1.98$, S.D. = 0.43), and the eloquence was good ($\bar{X} = 2.25$, S.D.=0.45). 2. Contrasting the study achievement of imaginative writing using the RAFT

technique and exercise, the study achievement after the course are significantly higher than prior to the course.

Keywords: 1. Imaginative Story Writing 2. The RAFT Technique 3. Study Achievement

บทนำ

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในการสื่อสารจากลายลักษณ์อักษร ในการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้และความคิดเห็นของผู้เขียนไปยังผู้รับสาร เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียน กำหนด ดังที่ จิรวัดน์ เพชรรัตน์ (2555: 287) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการใช้ ภาษา ที่มีความจำเป็นต่อสังคมในปัจจุบัน ถ้าผู้เขียนส่งสารในการเขียนไม่ดี เช่น การสะกดผิดมาก หรือเขียน ไม่ชัดเจน อาจส่งผลให้ผู้อ่านหรือผู้รับสารเข้าใจผิด หรืออาจทำให้เกิดการผิดพลาด นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2544: 23) ยังได้กล่าวถึงการเขียนในทำนองเดียวกันว่า การเขียน เป็นทักษะสูงสุดใน กระบวนการทางภาษา ที่เป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดและความต้องการ ออกมา เพื่อแสดงถึง แนวคิดของผู้เขียนและสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกฝน ให้เกิดความชำนาญ เพื่อนำมาสร้างสรรค์งานเขียน ที่สามารถถ่ายทอดความคิดจากผู้เขียนได้อย่าง ถูกต้องและหาการ เขียนตามจินตนาการซึ่งเป็นกระบวนการเขียนที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนมีการ สร้างภาพในใจเป็น ความสามารถในการสร้างภาพในสมอง ซึ่งภาพเหล่านี้ไม่ได้รับรู้ผ่านการ มองเห็น การได้ยิน หรือผ่าน วิธีการรับรู้อื่นๆ เป็นกระบวนการสร้างสรรค์อย่างหนึ่งที่มีความ ซับซ้อน เมื่อถ่ายทอดออกมาจะทำให้ เกิดทักษะการเขียน อันได้แก่ การรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่ เหมาะสมและสละสลวย การใช้ทั้งทักษะทาง ภาษาและกระบวนการเขียน รวมไปถึงความสามารถ ในการลำดับความคิดเป็นเรื่องราว รู้จักกลั่นกรอง ความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนที่สละสลวย ใช้ สำนวนที่ดีของตนเองจัดว่าเป็นการเขียนเรื่องตาม จินตนาการหรือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังคำ กล่าวของอัจฉรา ชิวพันธ์ (2561: 3) ที่กล่าวว่า การ เขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะ ของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและ ประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิด ในการเขียน

การเขียนตามจินตนาการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้ความคิดเห็นในอดีต มาสร้างสรรค์งานเขียนที่แปลกใหม่อยู่เสมอ ดังที่ วิไล มาศจรัส (2544: 56-57) กล่าวถึงการเขียนตามจินตนาการไว้ว่า จินตนาการเป็นภาพของการนึกฝันที่สร้างขึ้นใน ความคิด ผู้เขียนจำเป็นต้องมีจินตนาการให้ตัวละครมีอะไรพิเศษ เหมือนหรือไม่เหมือนที่มนุษย์มีอยู่ หรือเป็นอยู่ ในปัจจุบัน ดังนั้น การเขียนตามจินตนาการโดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์สามารถมี จินตนาการติดตัวมาแต่ กำเนิด เพียงแต่ต้องหมั่นฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า

หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้ความสำคัญกับการเขียน ตามจินตนาการ โดยกำหนดเรื่องการเขียนไว้ในหลักสูตรเป็นสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้ กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552: 12) โดยกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนให้เป็นระเบียบ แบบแผนตามขั้นตอนและช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในงานเขียนของตนเอง

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ให้ความสำคัญของการเขียนตามจินตนาการจากเหตุผลข้างต้น แต่กลับพบว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจวิธีการเขียนแบบเป็นขั้นตอนทำให้ขาดทักษะในการเขียนซึ่งผู้เรียนไม่สามารถเรียบเรียงความคิดและทำให้ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนได้อย่างมีลำดับขั้น จากการสังเกตการณ์สอนในรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้พบปัญหา คือ ผู้เรียนไม่สามารถเขียนเรื่องจากจินตนาการได้เพราะผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวการเขียนออกมาได้ อีกทั้งผู้เรียนยังไม่ทราบว่าจะเริ่มเขียนอย่างไร ซึ่งสอดคล้องจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาวัง ได้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องการเขียนไม่สามารถเขียนเรียบเรียงให้เป็นเนื้อหาได้เท่าที่ควร ซึ่งหากจะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนเขียนได้คืออาจเริ่มจากการเขียนจากจินตนาการเพราะเป็นทักษะจำเป็นที่นักเรียนจะต้องใช้ในการพัฒนาทักษะการ เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ และยังสามารถนำทักษะไปใช้ในการทดสอบ O-NET เป็นการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การเขียนตามจินตนาการ จึงถือเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างมากเพื่อให้การเขียนเกิดประสิทธิภาพ (ปรีชา วิญญา สุข, สัมภาษณ์, 2566)

จากปัญหาดังกล่าว ครูผู้สอนจึงต้องหาวิธีการสอนเรื่องการเขียนตามการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีทักษะในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ซึ่งเทคนิค RAFT นับเป็นกลวิธี หนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนดึงเอาความคิด ประสบการณ์ จินตนาการของนักเรียนมาใช้เป็นวัตถุดิบในการ เขียนและมีขั้นตอนของการเขียนอย่างเหมาะสม ซึ่งแวนเดอเวนเทอร์ (Vandeventer) ได้พัฒนาแนวคิดกลวิธี RAFT ขึ้นเพื่อใช้เป็นกิจกรรมเสริมการสอนเขียนในขั้นตอนก่อนการเขียน โดย ประกอบด้วย 1) R - Role (บทบาทของผู้เขียน) นักเรียนต้องกำหนดว่าตนเองเป็นใคร มีบทบาท ใดในการเขียนครั้งนี้ 2) A-Audience (บทบาทของผู้อ่าน) นักเรียนต้องกำหนดบทบาทของผู้อ่าน หรือผู้รับสาร โดยผู้อ่านอาจเป็นสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิตก็ได้ 3) F-Form (รูปแบบ) คือ นักเรียน กำหนดรูปแบบของงานเขียนว่าเป็นงานประเภทใด และ 4) T-Topic (หัวข้อ) คือ นักเรียนกำหนด หัวข้อหรือจุดประสงค์ของงานเขียน และยังมีงานวิจัยที่นำแนวคิด

RAFT มาใช้การจัดการเรียนรู้ใน รายวิชาต่างๆ แล้วประสบผลสำเร็จ อย่างเช่นงานวิจัยของทวีชี อัครตระกูลวงศ์ (2561) เรื่องผลของ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT ที่มีต่อ ความสามารถในการเขียนความเรียงและเจตคติต่อการ เขียนความเรียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ แนวการสอนแบบเน้นกระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถใน การเขียน อันได้แก่ เกิดความสามารถในการเขียน ความเรียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้การฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น แบบฝึก ทักษะ เป็นสื่อการสอนอีกลักษณะหนึ่งที่มีความสำคัญสำหรับครูและผู้เรียน คือช่วยให้ผู้เรียนมีการ เรียนรู้ที่ดี ขึ้น ช่วยผ่อนคลายและประหยัดเวลาของกระบวนการเรียนการสอน เพราะแบบฝึก สามารถนำไปฝึก กิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือชั่วโมงสอนซ่อมเสริมได้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดี ขึ้น สามารถจดจำ เนื้อหาในบทเรียนได้ มีจุดประสงค์ชัดเจนและสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตาม สาระการเรียนรู้ มี เนื้อหาที่ถูกต้องตามหลักการ ใช้ภาษาเหมาะสม มีการอธิบายชัดเจนง่ายแก่การ ปฏิบัติและสามารถ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การคิดแบบรวบยอดและหลักการสำคัญ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ และยังม้งานวิจัยที่นำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ต่าง ๆ ปรากฏว่าผู้เรียนมีการ เรียนรู้ที่ดีขึ้น อย่างเช่นงานวิจัยของ ถวัลย์ มาศจรัส (2544) เรื่องการ พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับ ใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้ใช้ แบบฝึกทักษะร่วมกับการเรียนการ สอน ทำให้ผู้เรียนมีการทบทวนและฝึกฝนตามแบบฝึกทักษะมี การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะซ้ำๆ อย่างน้อย 2 ครั้งขึ้นไป พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียน มีผลคะแนนทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการภาษาไทย เพิ่มขึ้น อันได้แก่ ผู้เรียนมีทักษะการเขียน และมุ่งค้นหาสาระของเรื่องหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการโดยใช้ เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยหวังว่าจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำการเขียนไปใช้ให้เกิด ประสิทธิภาพ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียน การสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีลำดับขั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียน ได้ และมี ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้เรื่องการเขียนเรื่องตามจินตนาการดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการโดยใช้เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลัง เรียน การจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ศึกษากลุ่มเดียวทดสอบก่อน – หลังการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ศูนย์เครือข่ายบ้านเล่านาเสียว จำนวน 8 โรงเรียน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 130 คน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จังหวัดชัยภูมิ จำนวนโรงเรียนศูนย์เครือข่าย บ้านเล่านาเสียว ได้แก่ โรงเรียนบ้านนาวัง โรงเรียนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสงเคราะห์ 1 โรงเรียนไทร งามผดุงวิทย โรงเรียนนาเสียวศึกษาการ โรงเรียนบ้านนาสีนวล โรงเรียนโพธิ์ใหญ่และโรงเรียนบ้าน นาเสียว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านนาวัง อำเภอเมืองชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือเนื้อหาเรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ป.6/8 เขียนเรื่องตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในงานวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้เทคนิค RAFT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ รวมทั้งสิ้น 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 10 ชั่วโมง การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนประกอบไปด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกประเด็น มีค่าเฉลี่ยของ คะแนนประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ 4.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

3.2 แบบประเมินทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ผู้วิจัยนำความรู้ที่ได้จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการโดยใช้เทคนิค RAFT มาสร้างแบบวัดทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ตามเทคนิค RAFT แบ่งเป็น 3 ทักษะ คือ 1) ทักษะการตั้งชื่อเรื่อง 2) ทักษะการเขียนสาระสำคัญ 3) ทักษะการใช้ภาษา เป็นการให้คะแนนในลักษณะรูปริคสเกอร์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 3 ช่วงคือ 3 = ดีมาก 2 = ดี และ 1 = พอใช้ โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแบบประเมินทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ไปทดสอบคุณภาพเครื่องมือ 2 ส่วนคือ ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยกำหนดเกณฑ์ การพิจารณาค่าถามนั้นถูกต้องตรงตามเนื้อหาระหว่าง 0.5 – 1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 หาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของ (D.R. Whitney and D.L.Sabers) มีค่าความ ยาก (p) ระหว่าง 0.32 ถึง 0.63 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง (r) 0.50 ถึง 0.61 และใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.847 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูงมากสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเรื่องตามจินตนาการ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนได้หาค่าดัชนีความความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลการประเมินอยู่ ระหว่าง 0.67 - 1.00 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของโลเวท (Lovett) พบว่า ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.31 ถึง 0.63 ได้ค่าความอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.68 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นสูงมาก สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่องตามจินตนาการโดยใช้เทคนิค RAFT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แปลผลค่าจากสถิติ พื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึก ทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าสถิติ t - test กำหนดค่าสถิติ t ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ของผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการ เรียนรู้ โดยใช้เทคนิค RAFT ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ทักษะด้านการตั้งชื่อเรื่อง ทักษะด้านการเขียนสาระสำคัญของเรื่อง และทักษะด้านการใช้ภาษา ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค RAFT

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	ทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการในแต่ละด้าน						ผลรวม	แปลผล
	ด้านการตั้ง ชื่อเรื่อง		ด้านการเขียน สาระสำคัญ		ด้านการใช้ภาษา			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	2.45	0.52	1.87	0.36	1.94	0.26	6.26	ดี
2	2.46	0.52	1.86	0.35	1.93	0.25	6.25	ดี
3	2.86	0.35	2.2	0.41	2.24	0.50	7.46	ดีมาก
4	2	0.50	1.93	0.79	2.26	0.79	6.19	ดี
5	2.86	0.35	2.06	0.25	2.25	0.45	7.65	ดีมาก
$\bar{X}$	2.52		1.98		2.25		2.25	ดี
S.D.	0.44		0.43		0.45		0.29	
แปลผล	ดีมาก		ดี		ดีมาก		ดี	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินทักษะด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น พบว่า ทักษะด้านการตั้งชื่อเรื่องมีผลรวมคะแนนสูงสุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 2.52$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ ทักษะด้านการเขียนสาระสำคัญ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.45) และทักษะด้านการใช้ภาษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 1.98$, S.D. = 0.43)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบหาความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน โดยใช้สถิติการทดสอบ t-test (Independent) ได้ผล ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

เนื้อหา	การทดลอง	N	ทักษะการอ่านทำนองเสนาะ (15 คะแนน)				
			$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	ก่อนการทดลอง	15	9.26	1.79	14	14.98*	.0005
	หลังการทดลอง	15	16.2	1.01			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องตาม จินตนาการ โดยใช้เทคนิค RAFT มีผลคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X} = 16.20$, S.D. = 1.01) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 9.26$, S.D. = 1.79) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาทักษะด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี ทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้เทคนิค RAFT พบว่า ทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดย ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละประเด็น พบว่า ทักษะด้านการตั้งชื่อเรื่องอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 2.52$, S.D. = 0.44) ทักษะด้านการเขียน สาระสำคัญอยู่ใน ระดับดี ($\bar{X} = 1.98$, S.D. = 0.43) และทักษะด้านการใช้ภาษาอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.45) ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายในรายการที่กล่าวมาข้างต้น ดังนี้

1.1 ด้านการตั้งชื่อเรื่อง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.29) อยู่ใน ระดับดี มาก ทั้งนี้เนื่องจากหลักการตั้งชื่อเรื่องตามเทคนิค RAFT มีขั้นตอนการกำหนดหัวข้อหรือชื่อเรื่อง ของงานเขียน (T-Topic) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเองว่าอยากเขียนเรื่องอะไร เมื่อได้หัวข้อผู้เรียนจะมีวัตถุประสงค์อะไรในงาน เขียนของตนเองในครั้งนีเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิด

อย่างสร้างสรรค์ จากนั้นผู้เรียนได้ลงมือเขียนเรื่องตาม จินตนาการ มีการสังเกตลักษณะเด่น ๆ ในเนื้อเรื่องแล้วจึงหยิบยกลักษณะพิเศษหรือข้อตัวละครนำมาใช้ใน การตั้งชื่อเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนฝึกตั้งชื่อเรื่องจากในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนได้เขียนขึ้นโดยการสังเกตลักษณะเด่น ของตัวละครว่ามีลักษณะเด่นอะไรบ้าง เช่น ตัวละครนั้นมีพลังวิเศษก็นำเอาพลังวิเศษมาต่อเติมเข้าไปในชื่อ เรื่อง ซึ่งจะสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ทำให้การตั้งชื่อเรื่องน่าติดตาม นอกจากนี้ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการของตนเองในการคิดแต่งเติมถ้อยคำเพิ่มเติมจากลักษณะเด่นของตัวละครได้อย่างอิสระ ผู้เรียนจึง สามารถใช้ถ้อยคำใน การตั้งชื่อเรื่องได้อย่างหลากหลายก่อนจะนำมาปรับแก้ไข ให้เกิดความสละสลวย จนทำให้การตั้งชื่อเรื่องตามจินตนาการประสบความสำเร็จมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุกิตยา แพทย์ศรีวงษ์ (2562: 10) ที่ได้กล่าวถึง ลักษณะเด่นของการตั้งชื่อเรื่องไว้ว่า การตั้งชื่อเรื่องจะต้องคำนึงสิ่งที่ปรากฏ ภายในเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้น การสังเกตลักษณะสำคัญหรือสมณนามของตัวละคร แล้วนำ ลักษณะเด่นของตัว ละครหลักมาตั้งเป็นชื่อเรื่องจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มากขึ้น

1.2 ด้านการเขียนสาระสำคัญ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 1..98, S.D. = 0.43) อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยมีการศึกษาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ด้านการเขียน สาระสำคัญ ซึ่ง ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเทคนิค RAFT ในขั้นตอนที่ 1 R - Role (บทบาทของ ผู้เขียน) นักเรียนสามารถกำหนดได้ว่าตนเองเป็นใคร มีบทบาทอย่างไรในการ เขียนครั้งนี้เช่น บทบาทของผู้เขียนคืออยากบอกความรู้สึกให้ผู้อ่านได้รับรู้โดยบอกผ่านงานเขียน และลำดับเหตุการณ์ของงานเขียน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราวความในใจ ขั้นตอนที่ 2 A-Audience (บทบาทของผู้อ่าน) นักเรียน สามารถกำหนดบทบาทของผู้อ่านหรือผู้รับสารได้ว่าอยากให้ผู้อ่านเป็นใคร และผู้อ่านมีบทบาทอะไรในงานเขียนครั้งนี้ เช่น ผู้อ่านมีบทบาทรับรู้ความรู้สึกที่ผู้เขียนได้บอก ผ่านงานเขียนว่าผู้เขียนมีรู้สึกอย่างไรและขั้นตอน ที่ 3 F-Form (รูปแบบ) คือ ผู้เรียนสามารถกำหนด รูปแบบของงานเขียนของตนเองได้ว่าเป็นงานประเภทใด เช่น ผู้เขียนกำหนดประเภทงานเป็นการเขียนนิทาน เมื่อกำหนดประเภทงานเขียนแล้ว จากนั้นผู้เรียนจึงเริ่มลงมือวางโครงเรื่องการเขียนตามจินตนาการของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด โดยสอนให้ผู้เรียนเขียนโครงเรื่อง ผู้สอนให้ผู้เรียนตั้งชื่อตัวละครและเขียนสาระสำคัญของเรื่องที่เขียนตามจินตนาการ และผู้เรียนมีทักษะในการเขียนทั้งการเลือกใช้คำเปรียบเทียบและอุปมาอุปไมยเพื่อเพิ่มสีสันให้เข้ากับยุคสมัย ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ การใช้คำที่สร้างภาพพจน์เพื่อช่วยให้ผู้อ่านจินตนาการเห็นภาพ การใช้คำที่สะท้อนอารมณ์ เช่น เสียงลมพัดแผ่วเบา นำพาความเย็นมาปละบโยนหัวใจที่เหนื่อยล้า ทำให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าถึงความรู้สึกในงานเขียนครั้งนี้ผู้วิจัยได้ฝึกให้ผู้เรียนนำเอาเรื่องใกล้ตัว ไกลตัว หรือ นำเรื่องจากประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียนนำมาเขียนเติมแต่ง

จินตนาการเพิ่มเติมได้ ผู้เรียนได้ฝึกวางโครงเรื่องก่อนแล้วจึงไปหาข้อมูลมาเพิ่มเติมในงานเขียนของตนเอง จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการเขียนสาระสำคัญ มีพัฒนาการความสามารถดีขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตามผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยประถมศึกษา ยังมีประสบการณ์น้อยในการเขียนที่ใกล้เคียงและขาดการเชื่อมโยงโครงสร้าง จึงทำให้ผลออกมาอยู่ในระดับดี ซึ่งหากฝึกฝนต่อไปอย่างต่อเนื่องจะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่ดีขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเลียมส์ แก้วกระจ่าง (2557: 19) ที่กล่าวถึง ลักษณะของการวางโครงเรื่อง ในทางปฏิบัติจริงอาจทำอย่างไรก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ เรื่องที่จะเขียนและข้อมูล เช่น หากเรื่องที่จะเขียนเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เขียนมีข้อมูลในใจ มากพออยู่แล้ว ก็อาจวางโครงเรื่องก่อนแล้วจึงไปหาข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องไกลตัว ผู้เขียนไม่มีข้อมูล ในใจก็เขียนจากประสบการณ์ของตนเองเพื่อกำหนดโครงเรื่องได้ผู้เรียนจึงควรเรียนรู้เพิ่มทักษะในการเขียน โดยการฝึกใช้คำเปรียบเทียบเพื่อเปรียบเทียบแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การเขียนที่ใช้โวหารภาพพจน์การพรรณนา โวหารฝึกให้ผู้อ่านได้จินตนาการเห็นภาพโดยใช้คำอย่างมีศิลปะมากยิ่งขึ้นได้

1.3 ด้านการใช้ภาษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.29) อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้ อาจ เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นตอนสุดท้ายในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ตามเทคนิค RAFT ในขั้นตอนที่ 1 R - Role (บทบาทของผู้เขียน) เป็นการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยกำหนดบทบาท ของผู้เขียนแล้ว ใน ขั้นตอนนี้ผู้เขียนลงมือใช้โวหารในการเขียนบรรยายจินตนาการของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งเสริมกระบวนการใช้ ภาษาเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่ต้อง พัฒนาเองโดยผู้เขียนเอง ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจเนื้อหาและเลือกสรรคำภาษาให้เข้ากับเรื่อง เข้ากับ ยุคสมัยกับเรื่องที่เขียนขึ้น ซึ่งแต่ละลักษณะเป็นปัจจัย สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนสามารถคิดคำแปลกใหม่ที่ แตกต่างจากคำเดิมแต่มีความหมายคล้ายหรือเหมือนกันแต่ยังถูกต้องตามลักษณะงานที่ผู้เรียนต้องการสร้างสรรค์เช่น ผู้สอนให้ผู้เรียนคิด ศัพท์ใหม่ในงานโฆษณาของคำว่า ตีมาก ผู้เรียนอาจจะเขียนคำว่า เซิร์ม นารา ซึ่งหากวิเคราะห์จะพบว่าผู้ที่นิยมใช้เซิร์มเป็นวัยรุ่นหนุ่มสาว คำแสลงที่มักใช้เปรียบเทียบคำว่า ตีมาก ของคนวัยนี้มักใช้คำต่างไป เช่น มันจิ้ง มันปิ้ง มันเร็ด หากใช้คำแสลงตามความนิยมจะสื่อสารไปยังผู้อ่านได้อย่างเข้าใจได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการของตนเองและคิดคำที่แปลกใหม่ของภาษาในการเขียนได้อย่างไม่มีข้อห้ามเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ นรินทร์ ประสมพงศ์ (2565: 11) กล่าวถึง ความสำคัญการใช้ภาษาให้เข้ากับยุคสมัย ไว้ว่า การนำคำที่ผู้คนนิยมใช้มาเขียนสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ แล้วนำ ภาษามาปรับใช้ผสมผสานกันเพื่อให้ดูสดใหม่ เข้าใจง่าย และดึงดูดผู้อ่าน ก่อให้เกิดจินตนาการในการ คิดคำศัพท์ที่แปลกใหม่ขึ้น ด้วยการแสดงออกผ่าน

ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความ ตื่นเต้น น่าติดตาม และทำให้มีความ เข้าใจตรงกัน ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน จึงทำให้งานเขียนตาม จินตนาการของผู้เขียนน่าดึงดูดและเป็นที่สนใจ ของผู้อ่านได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการ เรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้เทคนิค RAFT เพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการออกแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน RAFT โดย เน้นกระบวนการ เขียน เริ่มต้นจาก 1) การกำหนด บทบาทผู้เขียนว่าอยากให้ผู้เขียนเป็นใครและมี บทบาทอะไรในการ เขียนครั้งนี้ 2) การกำหนดบทบาทผู้อ่านว่า อยากให้ผู้อ่านเป็นใครและมี บทบาทอะไรในการอ่านครั้งนี้ 3) การกำหนดรูปแบบของงานเขียนว่าอยากให้ เป็น งานเขียน ประเภทใด 4) การกำหนดหัวข้อหรือ วัตถุประสงค์ได้โดยการดูรูปภาพ หรือชื่อเรื่อง จากนั้นเริ่ม เขียน เนื้อเรื่อง ถ้าผู้เรียนมีคำศัพท์ที่ไม่ เข้าใจ ให้ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหา แบบคร่าว ๆ อีก ครั้ง เพื่อตรวจสอบการ เขียนตามจินตนาการของตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ ตรวจสอบความเข้าใจ และขั้นตอน สุดท้ายคือการ เขียนสรุปเนื้อเรื่องที่แท้จริงอีกครั้งหนึ่ง เมื่อจัด กิจกรรมจนครบถ้วน โดยผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม ใน การจัดกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ และการ นำเสนอความคิดที่แปลกใหม่ ผ่านการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับงานเขียน สามารถพัฒนาการ เขียนตาม จินตนาการได้ดีขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีชี้อศวตระกูลวงศ์ (2561) ที่ได้ศึกษาผล ของการจัดการ เรียนรู้โดยใช้ แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT ที่มีต่อ ความสามารถในการเขียน ความเรียงและเจตคติต่อการเขียนความเรียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าการสอนเขียน แบบเน้น กระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT เป็นเทคนิคการเขียนที่เน้นให้ ผู้เรียนฝึกเขียนลงมือ ปฏิบัติและมีส่วนร่วมในทุก ขั้นตอน ช่วยส่งเสริมประสบการณ์สนับสนุนให้ผู้เรียน เกิดกระบวนการ ฝึกฝนทักษะการคิดในระหว่างการสร้าง งานเขียนที่ผู้เรียนเลือกสรร เริ่มตั้งแต่ขั้น ก่อนการเขียน ซึ่ง ผู้เรียนต้องเป็นผู้กำหนดบทบาทผู้เขียน บทบาท ผู้อ่าน รูปแบบและหัวข้อด้วย ตนเองตามกลวิธี RAFT นำไปสู่ขั้นการเขียนเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้เรียนเรียบเรียงข้อมูล เพื่อนำมาทำโครงร่าง ในงานเขียน และสุดท้ายคือขั้นหลังการเขียน ผู้เรียนต้องตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุง งานเขียน ผ่านการ แลกเปลี่ยนการอ่านงานเขียนกับผู้อื่นเพื่อพัฒนางานเขียนของตนเอง ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ในการ ใช้จินตนาการลงไปในงานเขียนตามเทคนิค RAFT โดยนำเสนอความคิดที่แปลกใหม่ผ่านภาษา ที่ใช้ และสามารถสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพได้ด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

โดยใช้แนวการสอน เขียนแบบเน้นกระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนความเรียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1. เลือกบทบาทในการเขียนที่นักเรียนมีความรู้เดิม หรือมีประสบการณ์ร่วม จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ดี เพื่อให้นักเรียนสามารถสวมบทบาทได้อย่างดี อันจะส่งผลต่อความสามารถ ในการเขียนที่ดีขึ้น
2. เลือกรูปแบบงานเขียนที่หลากหลายขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียน อย่างหลากหลาย
3. มีการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้โดยใช้กับการเขียน ประเภทอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์* เรียงความย่อความและสรุปความ. กรุงเทพฯ: พิมพ์สกสค. ลาตพร้าว.
- . (2562). *เครื่องมือวัดและประเมินผลความสามารถทักษะ “เขียนเรื่องตามจินตนาการ” (ฉบับกรรมการสอบ)*. เข้าถึงเมื่อ 20 กรกฎาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <http://www.sk1edu.go.th/dta/>.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- . (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2544). *ตัวอย่างการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทวีชิ อัครตระกูลวงศ์. (2561). *ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงและเจตคติต่อการเขียนความเรียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. (ปริญญาานิพนธ์) กศ.ม (การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- นรินทร์ ประสมพงศ์. (2563). *วัยรุ่นยุคใหม่กับการใช้ภาษาไทยที่ควรรู้*. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิไล มาศจรัส. (2539). *เทคนิคการเขียน การเล่านิทานสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: มิติใหม่. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2557). *การเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง*. สุพรรณบุรี: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุกิตยา แพทย์ศรีวงษ์. (2562). *กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องนวนิยายออนไลน์บนเว็บไซต์ Thai Boys Love*. กรุงเทพฯ: ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2550). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Whitney, D.R. and D.L.Sabers. (1970). "Improving Essay Examination III. Use of Item Analysis", Technical Bulletin 11. Mimeographed. (Iowa city : University Evalua and Examination Service).
- Vandeventer, N. J. (1979). *RAFT. An information-cuing device for encoding communication*.